

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **S. P.**, so sídlom v Bratislave, 29. augusta 8 – 10, proti odporcovi **JUDr. S. V.**, bývajúcemu v P., **o vydanie vecí**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 36 C 108/2006, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 21. mája 2008, sp.zn.11 Co 212/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľky **o d m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava rozsudkom z 27. júna 2007, č.k. 36 C 108/2006-55 konanie v časti návrhu na vydanie odbornej literatúry Práva sociálneho zabezpečenia, Pracovného práva, Obchodného práva, Daňového práva, Občianskeho zákonníka zastavil a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Zároveň konanie zastavil aj v časti vzájomného návrhu odporcu na vydanie hnutelných vecí. Navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 7 745,-- Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie v zamietavej časti odôvodnil tým, že navrhovateľka v konaní neunesla dôkazné bremeno, ktoré ju zaťažovalo, nepreukázala, že by odporca v súčasnosti s hnutelnými vecami, ktorých vydanie v konaní žiadala, aj naozaj disponoval, neoprávnene zasahoval do jej vlastníckeho práva a neprávom hnutelné veci zadržoval; preto nemohol uložiť odporcovi ani povinnosť vecí vydať. O zastavení konania v časti návrhu na vydanie odbornej literatúry rozhodol podľa ustanovenia § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p., keď v späťvzatej časti návrhu bolo konanie zastavené pre procesné zavinenie navrhovateľky a v zostávajúcej časti návrhu bol úspešným odporca.

Krajský súd v Trnave na odvolanie navrhovateľky rozsudkom z 21. mája 2008, sp.zn. 11 Co 212/2007 rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej v napadnutom výroku, v ktorom bola zamietnutá zvyšná časť návrhu a vo výroku o práve na náhradu trov konania ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 6 196,-- Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu odporcu. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu týkajúcimi sa neunesenia dôkazného bremena navrhovateľkou v konaní. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka, ktorá navrhla rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietala, že rozhodnutia súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Mala za to, že v rozsudkoch súdy zamenili nositeľa dôkazného bremena o faktickej držbe vecí zo zákonnej povinnosti odporcu podľa § 185 Zákonníka práce na navrhovateľku. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberala skutkový a právny stav veci, tak ako ho uvádzala v konaní pred súdmi.

Odporca sa k dovolaniu navrhovateľky nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok,

potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis

alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľky v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. apríla 2009

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková